

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Ászár: konfirmált Kocsis Zsolt, Vas János Andor és Vindisch Zsanett

Ete: megkeresztelték: Stamler Leventét, Szabó Emmát

konfirmáltak: Simon Ferenc Barnabás, Móricz Tamás, Stamler Levente, Malcsik Márton, Orbán Adrián Szilveszter, Móricz Szabolcs, Balogh Szabina, Bárti Dorka Julianna, Horváth Borbála Kinga

eltemették: Szíjj Sándornét, Szenczi Józsefnét, Cseke Istvánt

Dad: Szent keresztség sákramentumában részesült: Hajagos-Tóth Nóra,

Juszkó Dávid, Szabó Krisztina Anna, Jancsekity Zalán Zoltán

Konfirmációi fogadalmat tett: Bierbauer Csenge, Kovács Rebeka,

Szabó Krisztina Anna

Végső búcsút vettünk Varga Istvántól

Bokod: Szent keresztség sákramentumában részesült: Akóts Nimród, Biró Abigél

Konfirmációi fogadalmat tett: Szűcs Kata Szilvia

Végső búcsút vettünk Szűcs Páltól

Császár: Keresztelés: Beke Zsófia, Beke Simon László, Beke László Soma,

Gombos Nolen, Gönczi Dominik Ferenc, Gerecze Titusz, Trestyén Kálmán,

Trestyén Kevin Kálmán, Trestyén Patrik Áron,

Temetés: Fülöp Istvánné, Csonka Józsefné, Szabóné Fehér Julianna,

Konfirmáció: Beke Imre, Kovács Krisztina, Beke Zoltán, Madocsai Laura,

Kugli Levente, Cseh Adrienn, Szabó István, Mocsári Gábor, Szabó Anna,

Kuti Bianka, Hnizda Márk, Busz Boglárka, Lempenger Anita,

Kisigmánd: temették: Csinger Mihálynét

Kisbér: konfirmált Kégl Marcell, Varga Patrik Mórió, Cseke Zoltán,

Pánczél Mihály, Ruzsás Kata Eszter, Csanádi Adrienn

Házasságát megáldatta Tóth Péter Zoltán és Aigner Mariann

Eltemették özv. Csizmadia Sándornét

Kömlöd: eltemették Senkár Csabát

konfirmált: Molnár Dániel és Varga Levente

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Lentulai Hédi, Nokta Balázs, Kis Bence,

Varga Zoltán és Varga Aliz

Konfirmált: Hassan Fádi, Holbik Orsolya, Horváth Dániel, Kis Bence, Kovács

Emese Réka, Lentulai Petra, Nagy László, Nemes Máté, Nokta Balázs, Orbán

Vivien, Sárközi Nóra, Széles Barnabás, Tóth Gergő

Házasságot kötött: Lentulai Péter és Kucman Luca,

Kelemen Szabolcs és Nagy Eszter

Eltemették: Somogyi Lajos

Szákszend: konfirmált Gál Boglárka, Szabó Dorina és Cseh Sára

Vérteskethely: Temetés: Paréj Béla

Konfirmáció: Nagy Viktória, Zsebő Bence, Sidlovics Ramóna, Farkas Melina,

Tárkány: konfirmált Varga Fanni és Jámbor Dóra Eszter

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz!

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Az Úr kegyelméből 8. alkalommal rendezhetjük meg a REND-et, a „Református Egyházi Napok – Dunántúl” elnevezésű református fesztivált, amely azóta nemcsak a dunántúli reformátusság, hanem a Kárpát-medencei reformátusság hitbéli és lelki összetartozásának megjelenítése, „demonstrálása”, amely a fesztiválokhoz méltó nyitottsággal vár minden keresztyént és minden érdeklődőt.

Isten nagy ajándéka számunkra ez a két évente megszervezett „szent forgatag”, amely 2004-ben Győrben valósulhatott meg először, és azóta Kaposváron (2006), Komáromban (2008), Pápán (2010), Székesfehérváron (2012), Óriszentpéteren (2014), Balatonfüreden (2016), és most ismét Kaposváron (2018) kerülhet megrendezésre.

Minden igényt kielégítő infrastruktúra áll rendelkezésünkre a Kaposvári Lorántffy Zsuzsanna Református Iskolánkban, annak hatalmas udvarán, tornacsarnokában, a néhány száz méterre található református templomban és református gyülekezeti teremben, valamint az ezekhez közvetlenül kapcsolódó gyönyörű parkban.

Köszönjük a minket befogadó gyülekezetnek és a Somogyi Református Egyházmegegyének, hogy immár másodszer ad otthont, befogadó szeretettel a REND-nek.

Steinbach József püspök

Református hitéleti lap

XXII. évfolyam 6. szám

2018. Június

ZSARNOKGYÍK

Egy svéd pszichiáter figyelmeztetése arra vonatkozóan, hogy mi történik azokkal a gyerekekkel, akik mindig csak azt teszik, amit ők szeretnének! ... a svéd szülők nagyfokú engedékeny nevelése egy olyan generációt hozott létre, melyből teljesen hiányzik az együttérzés, az empátia. ... David Eberhard pszichiáter szerint, az ilyen közegben eltöltött gyerekkort, rendszerint egy, az életben csaldott felnőttkor követ. ... A jelen társadalom fiataljai 20 éves korukra már életuntságot, kiégtséget és csaldottságot produkálnak, Egy svéd pszichiáter figyelmeztetése! Ez történik azokkal a gyerekekkel, akiknek mindent megengednek a szülők! filantropikum

Valóban. Mi történik azokkal a gyerekekkel, akik mindig csak azt teszik, amit szeretnének? Először is szeretnék kilépni a liberális, konzervatív és hasonló fogalmak közül. A cikkíró beletétál ebbe a tipologizálásba. Ez néhány gyűlölködőnek is jól jön, meg néhány együtt érzőnek. Az ahá, hoppá, leesett áll, vagy fröcsögő nyál előgerinchúrosainak.

Ha a gyerekek pont azt szeretnék tenni, amit az élethelyzetük megkövetel, és okosan odafigyelve a környezetükre (felnöttek, kultúra, társadalom), a lehetséges jövőt is szemmel tartva készülnének saját belső tulajdonságaik és felismeréseik alapján, akkor a megállapítás nagyon is helytelen. Hiszen pont azt szeretnék tenni, amit amúgy is tenniük kell, és amit a tapasztalt felnöttek éppen várnak is.

De általában a gyerekek nem így működnek. Az életük legeleje az ismerke-

dési fázis. Tapasztalatokat gyűjtenek és ez nem megfontolt tervek szerint történik a legtöbb esetben, hanem komoly biokémiai és mentális folyamatok mentén. Éhségérzet, feszültség, magányérzet csillapítása. Itt éli át és rögzíti magában, hogy hogyan is kell élni. Ez a megengedő, tiltó stb tipológia elég sematikus. Ilyen a valóságban nincs.

Az van, hogy vagy együtt csináljuk és így példaképpen állnak előttük a mi megoldási technikáink. Vagy engedünk mindent, és vagy tiltunk, mert nem tudunk példák lenni. A mi bizonytalanságaink köszönnek vissza a mindent megengedő vagy tiltó nevelési módszereinkben.

Ezt most kell tisztázni, időben. Később fáradtságos egy biztonságos, bizalmas kapcsolatot újraépíteni.

A kérdés tehát nem rossz. Elnézést mindenkitől, ha nem anyázok vagy nem hozsannázok állást foglalva valamilyen projektált eszmerendszer sarokpontjai szerint.

Szeresd a gyerekeidet, és a lehető legjobb tudásod, akaratod szerint készítsd fel az életre. Törődj vele, adj neki időt. Persze éld a legteljesebb életet, amit élhetsz. Mert mint tudjuk, nem a szavainkkal, hanem az életpéldáinkkal neveljük őket igazán.

A mai gyerekek viselkedési problémái leginkább a mai társadalom és szülő zavarának a következményei. Az Ember mentálisan, pszichésen nincs felkészülve arra a gyors változásra, amely életmódunkban bekövetkezett és bekövetkezik. Gondoljunk itt a technikai fejlődésre, a megváltozó társadalmi környezetre, egyre növekvő városokra, környezetszennyezésre, az egyáltalán nem kiszámítható holnapra. Ez mind

hatással van ránk, kultúránkra, hitünk-re, vallásunkra, szokásainkra, földünk-re és így a jövő generációjára.

Ember legyen a talpán a következő nemzedék. Mi pedig maradjunk emberek. Ne is görcsüljünk annyit. Éljük jól a saját életünket és akkor nem szúrjuk el az övékét sem. Hibáink ellenére talán talán az Isten megenyhül irányunkba és mégis ad jövőt és reményt.

Soós Szilárd lelkipásztor Mocsai Forrás: www.reposzt.hu

MEGHÍVÓ ORGONAAVATÁSRA

A Mocsai Református Egyházköz-ségben a Reformáció 500. évforduló-jának alkalmából felépített új orgonáért tartanak hálaadó istentisztelet 2018. június 9-én szombaton 15.00 órakor.

Az istentisztelet után a szerény szeretetvendégségre is hívunk Benneteket. Ezért, ha lehetséges, visszajelzést kérünk, hány fő várható a gyülekezetből. Szeretettel hívunk és várunk mindenkit, akik velünk szeretnének ünnepelni.

A mocsai református egyházköz-ség presbitériumának nevében, köszönettel és tisztelettel:

Csiba Zoltán gondnok és
Soós Szilárd lelkipásztor

ISTEN HIBÁTLAN GYERMEKEI

Olvasandó: Fil 2,1-18
Alapige: Fil 2,14-16

„14 Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, 15 hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, 16 ha az élet igéjére figyeltek.”

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Modern korunk nemzedékeinek nagy kihívása, hogy a nagyszámok törvénye alapján egyre nehezebb kitűnni mások közül. Egészen egyszerűen azért, hogy egyre nagyobb a föld népessége, egyre nagyobb a verseny is, amiben egyre több a versenyző, s egy olyan versenyen, ahol sokan indulnak, sokkal több a vetélytárs, sokkal nehezebb győzni is.

Nem véletlen, hogy ma már sokan nem is az abszolút győzelmet, hanem valamely más kisebb célt tűznek ki maguk elé. Megdőteni a kontinens rekordot, vagy az országost, vagy éppen csak egyéni legjobbjukat. De az igazi győzelem mégis csak az, amikor az ember ott áll a dobogó tetején.

S nagyon sokan erre vágnak. Ha nem is a sport terén, de az élet sok más terén fel szeretnék állni a dobogó tetejére. Ha nem is a világ legrangosabb dobogóra, de a nekünk fontosakra mindenképp. Ki akarunk tűnni, s kicsi korunktól kezdve versengünk egymással, s törekszünk is arra, hogy valamiben sikeresek legyünk, vagy egyenesen mi legyünk benne a legjobbak, vagy legalább a jobbak közé tartozzunk.

Vannak, akik a győzelemért mindenre képesek önmagukból kifordulva. Ismerjük a világ trükkjeit, s a csalások sokaságát, amelyek egy-egy versenyt beárnyékolnak. S ha az élet nagy versengéseit nézzük, ma különösen is láthatjuk, hogy az elfordult és elfajult nemzedék mi mindenre képes, hogy felhívja magára a figyelmet, hogy kitűnjön valamilyen, hogy megszerezze magának a múlt földi dicsőség egy-egy szikráját. Közösségi oldalak megmondó emberei, vloggerek, bloggerek, valóságshow

szereplők, önmaguk valóságshowinak megalkotói, tartalomszolgáltatók, önjelölt vezetők, önkritika nélküli tehetségtelen előadók és egyéb szereplési kényszeres emberek sokasága viaskodik lájkok és kattintások, nézettségi adatok eredményeiért. S követők követik is őket, adakoznak számukra, áldozatokat hoznak értük, s boldog örömmel az arcukon adják tovább a nagy semmit, amit a megmondóember adott nekik.

Sokan így vélekednek a keresztyénségről is, a nagy világot behálózó rendszerről, amely adományokból gazdagodik és nem ad semmit. Bár ahogyan sokszor a mi ítéletünk is pontatlan, úgy ez a vélemény sem pontos. Sajnos van benne igazság, de sosem szabad elfelednünk, hogy mi két világrend szerint élünk.

Egyrészt itt e földön, evilági szabályok küzdelmeivel, másrészt pedig az Isten országának törvényei szerint, s ez utóbbi alapján ítéljük az előbbit is. Rádásul az evangélium éppen arról szól, hogy Isten immár mindent nekünk adott Krisztusban, akihez mi is tartozhatunk, akit valóban követhetünk, aki által üdvösségünk és örök életünk van. Mégpedig valóban örök, olyan amihez nem kell még plusz éveket ígérni.

Valódi közösség tagjai lehetünk, amely rádásul tér és idő fölött is egyetemes. S ebben a közösségben nem nekünk kell megszerezni a múlt dicsőség szikráját, hanem az Örök dicsőség részeseiként valóban ragyoghatunk a világban. „... mint csillagok a világban...” S ahogyan a Bibliaolvasó Kalauz magyarázatában olvashatjuk „ A csillagok ragyogása nem hivalkodó, nem szemkápráztató, nem is vakító, egyszerűen csak természetes.”

De mi kell ehhez a természetes ragyogáshoz? Hogy az élet igéjére figyeljünk és aszerint is éljünk Isten hibátlan gyermekeként. Hibátlan gyermeknek kell hát lennünk, ami nem könnyű, de nem is olyan nehéz mint amilyenek gondolnánk.

Szülölként talán jobban értjük ezt, mint gyermekként. Mert a szülő gyermekével mindig elnézőbb. Mennyei Atyánk is kegyelmébe fogadott minket, hogy

előtte mi is hibátlanok, feddhetetlenek és kifogástalanok lehessünk Előtte. S amit mi tehetünk, hogy cserébe bízunk Benne és zúgolódás, vonakodás nélkül megteesszük, amit kér tőlünk, azaz figyelünk az élet igéjére, Isten szavára. Mondhatnám úgy is, hogy szófogadó gyermekekké leszünk.

Felnőtt fejjel talán már magunk is belátjuk, hogy ha szófogadó gyermekei lettünk volna szüleinknek, sok bajtól megkíméltük volna magunkat. Ezzel együtt pedig azt is fel kell ismernünk, hogy mi sem voltunk tökéletesek.

Isten egyetlen hibátlan gyermeke azonban helyettünk is elhordozta a büntetést, hogy immáron mi is hibátlanok lehessünk. Jézus Krisztus által immáron mi is megállhatunk Isten színe előtt és Krisztus kegyelmében megigazulva részesei lehetünk Isten áldásainak és az Ő örök dicsőségének.

S ha valóban részünk van ebben az áldott közösségben, azaz odafigyelünk az élet igéjére és igyekszünk megcselekedni Isten akaratát, akkor az Ő dicsősége valóban meglátszik majd rajtunk, és valóban ragyoghatunk csillagokként a világban. Nem erőltetett és zavaró múlt földi dicsfényvel, hanem természetes és örök dicsőséggel, amelyben valóban gyönyörködni lehet.

Figyeljünk hát az élet igéjére, aki a Mi Urunk Jézus Krisztus és Őt kövessük, azzal az áldott indulattal, amit Tőle tanulhatunk meg. Azzal az emberséggel amire Ő adott példát, azzal a szeretettel, amivel Ő szeret minket.

Keressük hát a Krisztussal való közösséget minden időben, mert Ő jó társaság minden szempontból. Általa pedig mi is megismerhetjük Isten kegyelmes szeretetét, amelyre mi is válaszolhatunk gyermeki bizalommal, arra törekedve hogy „14Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent, 15 hogy feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei az elfordult és elfajult nemzedékben, akik között ragyogtok, mint csillagok a világban, 16 ha az élet igéjére figyeltek.”

Ámen.

Bátki Dávid

A Szákszendi Református Egyházközség újonnan megválasztott tisztviselői

Gondnoki tisztségre választott:

Mayer Tiborné

Presbiterek:

Vörös Árpád

Takács József

Bodó Csaba

Mayer Tiborné

Somogyi Kálmánné

Gáll Andorné

Mayerné Orgon Melinda

Fodorné Pintér Veronika

Pótpresbiterek:

Mayer Gáborné

Takács Gyöngyi

Jakab Ferencné

A Kisigmándi Református Egyházközség újonnan megválasztott tisztviselői

Gondnoki tisztségre választott:

Csinger Mihály

Presbiteri tisztségre választottak:

Csinger Mihály

Harum Pálné

Lelkes Istvánné

Rémái Károlyné

Fodor Lászlóné

Pirik Martina

HÚSZ ÉV GONDNOKSÁG UTÁN

Isten iránti hálával köszönjük meg Harum Pálné Éva nének a Kisigmándi Református Egyházközségben gondnokként végzett szolgálatait. A gondnoki tisztség után presbiteri és pénztárosi minőségben tovább folytatja a munkát, de úgy érezte, korára való tekintettel, hogy az új választás elhozta azt az időt, hogy másnak adja át ezt a tisztséget. Éva néni két évtizeden keresztül volt a gyülekezet őrállója, mozgatója, több beszolgáló lelkipásztor alatt. Munkáját igen nagy odaadással végezte, a kis gyülekezet ügyeit mindig a szívében viselve. Gondnoksága alatt megújult a temető, a templom teljes felújításon esett át, elkezdődött a gyülekezeti ház renoválása. A gyülekezet nevében szeretnénk megköszönni, azt a hűséget, kitartást amellyel Éva néni még mindig

támogat bennünket. A jó Isten kísérelje életét, szolgálatait, adjon erőt, egészséget, áldja meg családját, szereteteit és adja meg, hogy még sokáig lehessen közöttünk békében, szeretetben!

Sugárné Damó Márta lelkész.

A VIII. PÁLÓCZI HORVÁTH ÁDÁM SZAVALÓVERSENY

A Közelebb Egymáshoz Alapítvány két évente rendezi, felváltva a névadóhoz kötődő két településen, Császáron és Kömlődön a versenyt. 2018. május 11-én 14 órakor a császári református templomban gyűlt össze a Hét Határ településeiről az ötven szavaló és kísérőik: barátok, testvérek, szülők, nagyszülők, lelkesek, tanárok.

A versenyt hagyományosan közös énekléssel kezdjük. Ezúttal a Sugárné Damó Márta a rendezvény levezetőjeként az „Itt van Isten köztünk” kezdetű éneket javasolta. Gerecsei Zsolt nagytisztelendő úr köszöntötte a jelenlévőket és Juhász Róbertet, a házigazda gyülekezet lelkipásztorát, majd megemlékezett a névadóról. Bogáth István főszerző az eddigi szavalóversenyeink történetét is bemutatta, kiemelve a már kétszer, háromszor is nevező „rekordereket”.

A 8. alkalommal megrendezett megmérettetés zsűrielnöke Petrozsényi Eszter színművész volt. A korábbi években Bánffy Györggyel, Döbrentey Ildikóval és Levente Péterrel, Usztics Mátyással, Császár Angelával, Bács Ferencsel, Tóth Tamással és Kautzky Armanddal és Takácsné Eichard Emma kollégámmal zsűrizhettem együtt.

Élmény hallgatni a gyerekeket, különösen akkor, ha tudjuk, mennyi munka, izgalom, csalódás és újbóli nekiveselkedés van egy-egy előadás mögött. Színvonalas szavakat hallhattunk, majd amíg mi visszavonultunk az eredmények eldöntésére, a gyerekek finom szendvicseket, süteményeket, pogácsát és üdítőket fogyaszthattak. Az eredményhirdetés után közös fotó készült a díjazottakkal.

Sárköziné Csonka Zita

Eredmények:

1-2. o.
Móroc Elzabet (Ács)
Egri Noel (Vérteskethely)
Vágó Sára (Dad)

3-4. o.
Vincze Lujza (Nagyigmánd)
Tóth Tímea (Nagyigmánd)
Sárközi Anna Lilla (Dad)

5-6. o.
Straub Dorka Szofi (Mocsa)
Szabó Lilla (Dad)
Boldog Zsófia (Dad)

7-8. o.
Szántó Csongor (Környe)
Halmos Bence (Lábatlan)
Kóvári Alexandra (Nagyigmánd)

KONFIRMÁCIÓRÓL

Konfirmáció Dadon és Bokodon, avagy népegyház vagy hitvalló egyház?

Isten kegyelméből májusban a dadi és bokodi gyülekezetekben négy konfirmandus tehetett hitvallást Uruk-ról, Jézus Krisztusról. Dadon Bierbauer Csenge, Kovács Rebeka és Szabó Krisztina Anna, Bokodon Szücs Kata Szilvia. Hogy ez a szám (sok vagy) kevés? Örök kérdés ez egyházunkban. Bennem ilyenkor mindig a címben adott kérdés fogalmazódik meg; népegyházat vagy hitvalló egyházat munkálunk. Természetesen tudom, hogy Isten a szívek vizsgálója, és ez így is van jól. Ugyanakkor a lelkész és a presbitérium is sokat tehet és felelős is azért, hogy valóban olyan fiatalok (vagy felnőttek) álljanak ki az úrasztalához hitvallást tenni, akiknek az életén is látszódnak a lélek gyümölcsei, vagy legalábbis annak bimbói, kezdeményei. Akik később nem eltűnnek a gyülekezetből a közismert vicc szerint, hanem megmaradnak Krisztus jó katonájának. Tudom, hogy nagyon kevés az a lelkipásztor, ill. presbitérium, aki fel-

vállalja, hogy erre akár csak rá merjen kérdezni, vagy szóvá merjen valamit tenni, ami nem ezt az irányt mutatná a fiatal életében, beszédében, tettében. De Isten felelőssé tett bennünket arra, hogy olyan órállói legyünk a gyülekezeteknek, amelyben hitelesek vagyunk. Beszélgetni kell a konfirmandusokkal; komolyan gondolják, tényleg szeretnék vállalni azokat a kötelezettségeket, amelyeket megfogadnak Isten és a gyülekezet előtt ünnepélyesen? Tudunk együtt imádkozni velük? Imádságban hordozzuk őket? Segítjük őket a Krisztus útján maradásban? Bárcsak Isten bennünket is megújítana ebben a felelősségvállalásban! Bárcsak a gyülekezet minden tagja segítségére lenne a konfirmandusoknak abban, hogy jó a gyülekezeti közösségben megmaradni! Bárcsak a konfirmáltak valóban egy igazán szerető nagycsaládot érezhetnének maguk mellett, amelybe örömmel és hűséggel akarnak tartozni! Isten segítsen ebben mindannyiunkat!

Kovács Tamás lelkipásztor

KONFIRMÁCIÓ A HÉT HATÁRBAN

Kömlöd

Dad

Bokod

Szaksznd

Nagyigmánd

Mint sok más gyülekezetben, Nagyigmándon is konfirmációra gyülekeztünk május 13-án délelőtt. 13 fiatal végezte el a felkészítést, segített szüleivel a templom feldíszítésében, adott számot tudásáról és tett fogadalmat az úrasztala előtt megállva. Hagyományunk szerint az istentiszteletet követően a templom virágait kivittük a temetőnkben lévő lelkészsírokra, majd a temetőben emlékfát ültettünk el az ez évi konfirmációért adva hálát.

Vegyes érzelmek kísérik gyülekezeteinkben a konfirmáció alkalmát. Örülünk a fiataloknak, s hálát adunk értük. Jó volt idén is látni, hallani, hogy 13 konfirmandus hibátlanul felel a feltett kérdésekre és kötelezi el magát Jézus Krisztus és a református egyház mellett. Ugyanakkor évek óta látjuk, hogy már nem kíséri a „régiekedés” a konfirmáció alkalmát. Hol van már ilyenkor a zsúfolásig megtelt templom? Hol van az egész család, nagyszülőkkel, keresztszülőkkel felvértezve jelen a templomban. S következő héten, az első úrvacsora még gyérebb.

Én telve vagyok reménységgel. 23 éve tanítok hittant. Az elmúlt évek megnövekedett hittanos létszámaival még sokkal több gyermeket érünk el. Van jelenleg 2-3 generáció, akiknek életéből kimaradt az egyház, a hit, a gyülekezethez tartozás fontossága. Azonban új generáció van felnövőben, akik gyakran már óvodás kortól bekapcsolódnak a gyülekezet életében. Akiknek a lelkész/hitoktató jelenléte és a gyülekezeti alkalmak természetes módon épülnek be az életükbe. Akik ismerik majd az egyházi szokásokat, és természetes közeg számukra a templom, a parókia.

Ami elmúlt, az már nem tér vissza. Olyan, mint régen, már nem lesz. Lesz viszont valami új, ami ugyan olyan csodálatos és egyszerű lehet. Hirdetnünk kell a Krisztust, és jól élni a rendelt idővel. Mert egyházunknak van Isten által adott jövője, s ennek részei a nemrégiben fogadalmat tett konfirmandusaink is.

Sugár Tamás

ÖSSZEKÖTIK AZ ELSZAKADT SZÁLAKAT

Még csak tíz éve, hogy újra van helyben lakó lelkésze a trianoni döntéssel Magyarországtól elszakított maréknyi közösségnek, a szentlászlói reformátusoknak.

„Korábban egy raktárra hasonlított a templom, rideg és szögletes volt” – mondja Kócán Géza, a Szlovéniai Református Keresztyén Egyház világi vezetője. „Amikor 2008-ban átvettem a szolgálatot, eldöntöttem, hogy alkotunk egy 21. századhoz méltó templomot” – teszi hozzá. A felújítás legnagyobb részét elvégezték, de új orgonát szeretnének, és a templomtornyot is szeretnék rézzel beborítani.

Az épületben a falakon kívül minden megváltozott: új, szolidan díszített ablakok kerültek a templomba, újrakárpitozták a székeket, szigeteltek, hozzátoldással kialakították a fogadóteret és másfél méterrel megemelték a belmagasságot, így tudtak karzatot – ahogy a helyiek mondják, kórust – építeni. A templom előtt tavaly, a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulóján Kálvin-szobrot avattak.

Kócán Géza felidézi, az átalakítások összköltsége végül harminchétezer euró, azaz nagyságrendileg tizenegymillió forint lett.

A templom három falán raktak ki egy-egy bibliai ígét. Ezek a „*Ne félj, csak higgy*”, „*Az én házam imádság háza*”, a harmadik pedig szlovén nyelven a következő szakasz: „*Én élek, és ti is élni fogtok*”. Kócán Géza azt mondja, olykor szükség van a szlovén nyelv használatára: egy-egy imádság és az igehirdetés összefoglalása is elhangzik az ország nyelvén, hiszen sok a vegyes házasság a gyülekezet tagjai között. Nagyobb ünnepeken eljönnek a házasok is az alkalmakra.

Már nincsenek elfelejtve

„Most nem vagyunk egyedül, korábban magunk voltunk, nem volt senki, kimaradtunk a többségből, elvontunk felejtve” – mondja Kócán Géza a múltat idézve. Volt olyan időszak, amikor Jugoszláviából csak három-négyhavonta, majd havonta tudott lelkész jönni közéjük istentiszteletet tartani. Egy évtizede pedig kéthetente tartanak istentiszteleteket, ugyanis 2008-ban költözött ide egy lelkész házaspár: Bódis Tamás és Rozgonyi Emőke. 2009. május 22-én a Szlovéniai Református Keresztyén Egyház is

csatlakozott az akkor létrejött Magyar Református Egyházhoz. Az eltelt időszakot értékelve Kócán Géza azt mondja, a magyarság erősödik Muravidéken. „A református egyháznak és a lelkésznek az egyik legfontosabb feladata itt, hogy minden héten hittanórát tart a gyermekeknek, szép magyar nyelven” – szögezi le az egyház világi elnöke. Hozzáteszi: az is fontos számukra, hogy már nincsenek elszigetelődve, nem érzik magukat egyedül, és egyre szorosabb kapcsolatot ápolnak a magyarországi reformátusokkal.

Történelmileg egyébként Szentlászló Szentgyörgyvölgy fíliája volt, de a trianoni határt pont a két település között húzták meg. Így maradtak templom és parókia nélkül a szentlászlói reformátusok. A második világháború idején, amikor visszacsatolták a területet Magyarországhoz, újra a szentgyörgyvölgyi templomba jártak istentiszteletre a szentlászlóiak. Az újabb változás 1991-ben történt, amikor a szlovéniai reformátusok leszakadtak a Jugoszláv Református Keresztyén Egyháztól, és önállósodtak. 1993-ban jött létre az önálló Szlovéniai Református Keresztyén Egyház, amely jogilag is képviseli az egyetlen templommal, négy gyülekezettel bíró, kétszáz reformátusból álló közösséget. A '90-es évek óta az Órségi Református Egyházmegye felkarolta a muravidéki reformátusokat, az egyházmegyéből jártak át szolgálni lelkészek addig, amíg Bódis Tamás 2008-ban – éppen tíz éve – el nem kezdte a szolgálatát a gyülekezetben. A lelkész azt mondja: „nekünk már a kezdetektől fogva egyik feladatunk, hogy az elszakadt szálakat igyekezzünk összekötni a határ két oldalán élő magyar reformátusok között”. A szövődő kapcsolatok egyre erősebbek, barátságok születnek, felélednek rokon szálak, és közös programok is vannak.

A magyarországi Szentgyörgyvölgy és a szomszédos, szlovéniai Szentlászló gyülekezetei között néhány hónapja különleges kapcsolat van. Lelkészeik újra összeköti a két közösséget, ugyanis Bódis Tamás felesége, Rozgonyi Emőke a szentgyörgyvölgyi gyülekezet beosztott lelkészeként szolgál. Ez tulajdonképpen a magyar református egység szimbóluma.

A gyülekezetben már két éve tervezik,

hogy parókiát alakítsanak ki Szentlászlón. Kócán Géza szerint ezzel még inkább erősödik a református egyház Muravidéken. „Ha a faluban lesz a tiszteletes úr, akkor többet tud foglalkozni a gyerekekkel és a gyülekezettel, így egészen mást lesz, mint most”. „A mi reménységünk arról szól, hogy stabil gyülekezet lesz Szentlászlón. Ennek a parókia és a mindenkor lelkész is alapkövei. Másik alapja a szépen felújított templom, és természetesen a gyülekezeti mag, akik fenntartói járulékot is fizetnek, ezzel jelezve, hogy akarják, hogy legyen itt egyház, gyülekezet, lelkész” – teszi hozzá. Bódis Tamás szerint a parókia stabilitást és kiszámíthatóságot is jelent majd a mindenkor lelkésznek és a gyülekezetnek is.

Ragaszkodás a református hithez

A szentlászlói gyülekezetben évente egy-két keresztlőt, három-négy temetést tartanak. A legutóbbi keresztlőt épp pünkösöd vasárnapján. Konfirmandus tavaly nem volt, idén két fiatal és egy felnőtt konfirmál. „Nem fogy a gyülekezet, mert vannak olyanok, akik visszatálnak a közösséghez” – teszi hozzá Bódis Tamás. Szerinte elsősorban nem is a statisztikák, a számadatok számítanak a gyülekezet megmaradásában, hanem Isten kegyelme. Szerinte a történelmi változásokon kár búsulni. Nem csak a határok, a népesség is változott ezen a vidéken az elmúlt évszázadokban. Volt szinte lakatlan is ez a régió, később volt népességrobbanás. „A legfontosabb, hogy a nehézségek ellenére itt maradt reformátusok meg akartak maradni a hitükben. Akkor is kitartottak, amikor csak negyedévente volt református istentisztelet, akkor is, amikor evangélikus lelkészek keresztelték a gyermekeiket, temették a halottakat. Amíg a hitükhöz ragaszkodás szándéka ki nem veszik az itt élők közül, addig a református egyház is meg fog maradni. Amíg Isten látja értelmét, célját a gyülekezetnek, addig lesz itt gyülekezet. Az elsődleges feladat, hogy akárhányan vagyunk, tiszta szívvel az Urat szolgáljuk” – vallja a lelképásztor.

Hegedűs Márk

Forrás: Reformátusok lapja

IFIS ÁHÍTAT CSÉP-ÉRT

**A mennyek országa
Máté 13,44-52**

Néhány hete olvastam el Don Piper: 90 perc a mennyországban című könyvét. Egy lelkész, aki arról ír, hogy egy bal eset következtében leáll a szíve, és 90 percig a halál állapotába kerül. Engem különösen is az ragadott meg, amikor a mennyországról ír, arról, hogy milyen volt az az állapot, a fények, hangok, az emberek, akikkel ott találkozott. Nagyon igeszerűen írja le. (Az interneten egy csomó dolgot találhatsz róla, ha érdekel.) Eddig is kíváncsi voltam arra, hogy vajon milyen lehet az Isten országa, de ez a beszámoló valósággal lenyűgözött, és arra jutottam, hogy tényleg kész lennék mindent odaadni azért, hogy én is oda kerülhessek. Erről szól a mára kijelölt igeszakaszunk is. A földművelő, a kereskedő, a halász is mind felismerik, hogy nagy értéket találtak, amiért készek mindent odaadni, csak hogy az övék lehessen a kincs. A kincs, ami örökre megváltoztatja az

életüket, ami örömet, jólétet és hihetetlen jövőt jelenthet a számukra. Ugyanakkor olyan csodálatos az, hogy nem kell a halálunkig várni, hanem Krisztus azt ígéri, hogy már itt a földön a miénk lehet az Ő jutalma. Már itt a földön miénk lehet az a belső békesség, öröm, nyugalom, ami aztán majd a halálunk után méginkább kiteljesedik. Ugyanakkor ijesztő ennek ellentéte, ami azokat várja, aki Krisztus nélkül élnek és halnak meg. Legborzasztóbb rémálomunk is semmi ahhoz, ami az Istentől elszakított állapotot jellemzi. Ezért ragadd meg még ma az Isten feléd kinyújtott kezét!

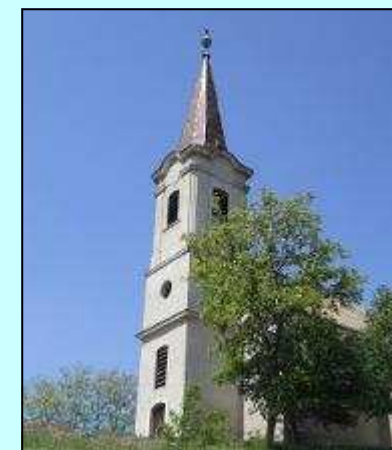
„Siessetek, hamar lejár!
Kegyelme már régóta vár.
Ma még lehet, ma még szabad,
borulj le a kereszt alatt!
Elszáll a perc, az életed.
Ma még, ha jössz, elérheted.
Ne késs tovább, ne várj tovább,
ma kérd Atyád bocsánatát!” (Füle Lajos)

Kovács Tamás lelképásztor

A Tatai Ref. Egyházmegye március 24-i közgyűlési határozata értelmében az egyházközösségeket arra kéri, hogy **május végéig egy vasárnapi istentisztelet perselypénzét ajánlják fel a Csépi Református Templom felújítására.**

A Csépi Egyházközösség 1788-ban épült templomát szeretné felújítani. E munka megvalósításához járulnak hozzá a gyülekezetek perselyes adakozásukkal.

A perselypénzeket az Esperesi Hivatalba kell eljuttatni.

KUKORIT 1.0

**KUKORIT 1.0 - Konfirmandus Korosztály Találkozója a Tatai Református Egyházmegyében.
2018. április 13-15., 8 gyülekezet, közel 60 fiatal.**

A hétvége lehetőséget adott arra, hogy a konfirmandusok kilépjenek a "tananyag, KT kérdések-tanulás" esetleges nyomása alól és találkozzanak egymással és az Evangéliummal.

A hétvége fő témája a Tékózló Fiú példázata volt, melyet előadások, áhítatok, csoportbeszélgetések során hoztunk közelebb a fiatalokhoz.

A konfirmandusok részt vettek játékos kötetlen beszélgetésekben, csapatversenyekben, tábortűz körüli éneklésben, sőt egyéni lelki beszélgetéseket is felajánlottak nekik a hétvégén szolgáló lelképásztorok. Isten által megáldott hétvége volt ez, mindannyiunk számára.

Reménységgel vagyunk afelől, hogy habár ez volt az egyházmegyénkben az első ilyen alkalom, nem ez volt az utolsó is egyben.

